

Sygn. akt III AUz 235/12

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący :	SSA Irena Goik
Sędziowie :	SSA Marek Procek SSA Marek Żurecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania J. J. (J. J.), M. B. (M. B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o waloryzację świadczenia

na skutek zażalenia pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach

z dnia 2 lipca 2012 r. sygn. akt X U 1044/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

/-/SSA M.Procek /-/SSA I.Goik /-/SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUz 235/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2012 roku sygn. akt XU 1044/12 Sąd Okręgowy Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach Wydział X Sąd Ubezpieczeń Społecznych zawiesił postępowanie z odwołania J. J. i M. B. od decyzji o waloryzacji świadczenia z dnia 1 marca 2012 roku.

Uzasadniając zajęte w niniejszej sprawie stanowisko Sąd pierwszej instancji podniósł, iż wiadomym mu jest z urzędu, iż przed Trybunałem Konstytucyjnym zawisła sprawa o sygn. akt K 9/12 wszczęta na wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 lutego 2012 roku oraz Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 13 lutego 2012 roku o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 2012 roku poz. 118/. Wątpliwości zarówno Prezydenta jak i Rzecznika Praw Obywatelskich nasunął wprowadzony tą ustawą model waloryzacji świadczeń pobieranych przez obywateli z systemu zabezpieczeń społecznych.

Stosownie do regulacji zawartej w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Okręgowy uznał, że rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego w toczącej się przed nim sprawie o sygn. akt K 9/12 dotyczy kwestii o charakterze prejudycjalnym dla niniejszego postępowania i je zawiesił.

Zażalenie na przedstawione postanowienie wniósł organ rentowy zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez błędne zastosowanie przepisów art. 177

§ 1 pkt 1 k.p.c., co spowodowało niesłuszne zawieszenie postępowania. W oparciu o przedstawiony zarzut Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Zdaniem organu rentowego w niniejszej sprawie naruszono art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., który należy interpretować ściśle a który jednoznacznie wskazuje na możliwość zawieszenia postępowania w przypadku innego toczącego się postępowania cywilnego. Według organu rentowego postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym nie jest postępowaniem cywilnym. Powołano się przy tym na komentarz Andrzeja Jakubeckiego do art. 177 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podlega uwzględnieniu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie jest postępowaniem cywilnym postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym w przedmiocie zgodności z Konstytucją ustawy, która ma być zastosowana w postępowaniu cywilnym.

W przypadku wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym, co do zgodności aktu ustawodawczego z Konstytucją, przez skład orzekający

w sprawie, postępowanie cywilne ulega zawieszeniu na podstawie szczególnego przepisu

art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 roku o Trybunale Konstytucyjnym (tekst jedn.: Dz. U. z 1997r. Nr 102, poz. 643 z późn. zm.). W braku podstawy prawnej zawieszenie postępowania cywilnego nie wchodzi natomiast w grę, gdy pytanie prawne zostało przedstawione Trybunałowi Konstytucyjnemu przez skład orzekający w innej sprawie,

a dotyczące zgodności z Konstytucją ustawy, która ma być zastosowana w tym postępowaniu. Podstawy takiej nie może stanowić art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. Odmienne stanowisko wyrażone w wyroku SN z dnia 28 września 1994 roku, I PRN 61/94, OSNAP 1995, nr 1, poz. 6, odwołujące się do rozszerzającej wykładni art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., spotkało się słusznie z krytyką w piśmiennictwie (A. Zieliński, Glosa do powołanego wyroku, PS 1995, nr 7-8,

s. 138 i n.; J. Gudowski, Przegląd orzecznictwa z zakresu prawa cywilnego procesowego, PS 1998, nr 4, s. 68).

We wskazanym wyżej kontekście przepisy o zawieszeniu postępowania cywilnego powinny być interpretowane ściśle, a ich wykładnia nie może prowadzić do tworzenia pozaustawowych przesłanek zawieszenia.

Podkreśla się także, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego wydany w innej sprawie nie ma charakteru rozstrzygnięcia prejudycjalnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, na mocy art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w części dyspozytywnej.

/-/SSA M.Procek /-/SSA I.Goik /-/SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM